

بیوگرافی پروانه سما

پروانه سما

به سلسله معرفی معلولین الگو در جامعه، این بار صحبت از قهرمان دیگر است .

قهرمانی که با تن ضعیف اما همت بلند توانسته کوره راه های زندگی را ببیماید و درفش پیروزی را بر قله های بلند اهداف خود نصب نماید

او بانوی پرافتخاری و الگوی توانایی ، عطوفت و مهربانی است که از بیشترین معرکه های زندگی موفقانه بدر شده است

در تابستان سال 1366 خورشیدی هنگامی که گرمی هوا در بلخ بیداد میکرد در شهر پکه و پوستین " مزار شریف " طفلی دیده به دنیا گشود که والدینش نام زیبای پروانه را برایش انتخاب کردند. پروانه در یک خانواده روشنفکر دیده به دنیا گشود .

گزر زمان زندگی پروانه را نیز به مسیر های مختلفی هدایت کرد. او دانش آموخته ای لیسه سلطان راضیه در شهر مزار شریف است و همچنان از دانشگاه بلخ در رشته اقتصاد نیز سند لسانس بدست دارد

در دومین سال آموزش در دانشگاه بلخ بود که طعم تلخ اولین سیلی روزگار را چشید. بیماری ناشناخته یی سبب شد توانایی عضلات بدنش روز تا روز کاهش یابد و پروانه همیشه خندان و پرتوان را زمین گیر سازد

او به زودی ضعف عمومی بدن را احساس کرد تا حدی که دیگر یارای راه رفتن و ایستادن را نیز از دست داد. اما این آغاز جنگ پروانه و روزگار بود.

با همت توانان و غرور بلندی که دارد با دست خالی به جنگ روزگار رفت. درگیر و دار این نبرد بود که زندگی دومین سیلی را خیلی نامردانه به رویش کوبید.

شوهرش که می باید بزرگترین حامی و پشتیبان او می بود نامردانه از پشت خنجر زد. و او را که دیگر توان حرکت نداشت به حال خود رها کرد و رفت این بغض سه سال پروانه را منزوی و گوشه نشین ساخت و سرانجام همت بلند خود را بار دیگر آزمود.

او با جسم ناتوان خود دوباره قد علم کرد. فعالیت هایش را از با شور و شوق و فراوان دوباره آغاز کرد و با کارکردها و دستاورد هایش چنان به روی روزگار کوبید که فلک انگشت حیرت به دندان گزید.

پروانه دیگر اندوهگین نبود. خونسردانه و مدبرانه با مغز آرام و فکر توانا در پی خلاقیت شد. دیری نگذشت که انجمن زنان دارای معلولیت ولایت بلخ را بنیاد گذاشت. برای همین انجمن کار کرد و زنان بی شماری را دور خود جمع کرد تا هم برای خود کاری کند و هم برای دیگران دستاوردی داشته باشد.

پروانه در عین جوانی مادر معنوی زنان معلول در ولایت بلخ شد. با مهر و عطوفت دست نزدیک به 130 زن معلول را گرفت و پیشاپیش این کاروان برای رسیدگی به زندگی هریک آنها حرکت کرد.

او اکنون مسول این انجمن است. در این مکان زمینه آموزش، کار، تولید صنایع دستی، داد خواهی برای حقوق زنان دارای معلولیت و رسیدگی به دیگر نیازمندی های آنان را مدیریت می کند.

با برگزاری نمایشگاه های مختلف، توانایی افراد دارای معلولیت را برای شهروندان بلخ و باشند های شمال افغانستان به نمایش گذاشت و روزها برای داد خواهی حقوق معلولین در ادارات مختلف دولتی و سکتور خصوصی سرگردان است او در واقع پروانه ای است که خود میسوزد و دیگران را روشنایی می بخشد. خانواده های بی شمار معلولین به دلیل حمایت اوزندگی بهتری را نصیب شدند.

پروانه میگوید: معلولیت ناتوانی نیست!

با همت بلند، جهان را میتوان تسخیر کرد. هیچ لذتی در دنیا شیرین تر از لذت پیروزی نیست. تنها اراده محکم کافیست به قله های بلند پیروزی برسیم.